UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia Spiritvalia Qvadraginta, De Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Meditatio De sanguinis Christi, dum in horto agonizans, sanguinem sudaret effusione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-59691

Visual Library

ORATIO.

Pater æterne, omnis boni fons & donator, per lachrymas & ſanguinem ab obedientiſſimo Filio tuo in circumciſione profuſum, humiliter te obſecro: da mihi talem ſpiritum, vt à me abſcindam omnem ſuperfluitatem: Vt videlicet cor meũ circumcidam à peruerſis cogitationibus, & inordinatis deſiderÿs. Linguam à verbis ſuperfluis & pernitioſis. Senſus à rebus illicitis ac vetitis. Da mihi gratiam Domine, vt alieniſſimus ſim ab omni hypocriſi, vt non erubeſcam peccata mea confiteri, nec illius medelam ſuſcipere detrectem, quandoquidem filius tuus, cum nulli eſſet peccato affinis, noſtri amore, peccatorem ſe oſtendere toti mundo non eſt verecundatus, atque peccati remedium quod erat circumciſio, accipere non erubuit. Fac denique ſuper omnia vt IESVS ſit mihi IESVS Amen.

MEDITATIO

De ſanguinis Chriſti, dum in horto agonizans, ſanguinem ſudaret effuſione.

PVNCTA

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONTEMPLARE anima mea Regem cœlorum humi flexis genibus orantem, ingentique mærore & animi anguſtia circumdatum. Aſpice diuinam ipſius faciem, præ nimijs anguſtijs ſanguinem in tanta copia ſudantem, vt etiam guttatim in terram decidat.

2. CONSIDERA ſanguineum hunc ſudorem, non à corporis labore, neque à ferro, neque ab hoſte proficiſci, ſed ex ſpiritus anguſtia: præuidens enim immania illa tormenta, quæ peccatorum noſtrorum expiandorum cauſa ſubiturus erat: ſimulq; noſtram exiguam pro tanto Redemptionis beneficio gratitudinem animo præcipiens, talem in corde mærorem atque afflictionem ſenſit, vt ſanguineum ſudorem è corpore prolicuerit.

3. INTVERE anima mea ſacros & gratiarum plenos oculos Redemptoris tui, qui ſæpè magno cum amoris affectu te reſpexêre, crebro etiam tui cauſa lachrymas effudêre. Modo autem ſanguine oppleti, te intueri nequeunt, ſed lachrymas ſanguineas, in charitatis qua te complectuntur, argumentum profundunt.

4. CON-

4. CONSIDERA terram ex illis guttis ſanguineis, quæ à Chriſti facie deffluebant, factorem ſuum, ſimulque infinitum ſanguinis Chriſti valorem agnouiſſe: vnde putandum eſt, eam ingenti cum reuerentia illum ſuſcepiſſe, atque diligentiſſimè conſeruaſſe, non vt vindictam, ſicuti ſanguis Abel poſcat, ſed vt veniam & miſericordiam flagitet.

5. CONSIDERA Chriſtum, quamuis mori poſſet ſine tormentorum, & anguſtiarũ mortis perpeſſione, non modò nõ voluiſſe in Cruce in qua mortuus eſt id facere, ſed etiam pro noſtri amore in horto tale faſtidium atque agoniam perpeti voluiſſe, vt totus mæſtitiâ & angoribus oppletus eſſet. Vnde ait: *Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem.*

6. ASPICE Anima mea, quomodo Saluator tuus ingenti dolore preſſus, adiutorem quærat. Vide vt nunc ad Patrem per orationes confugiat, modò ad diſcipulos, ſanguinem ſtillans, ſe recipiat: ſed nuſquam reperit aliquod in tanta neceſſitate ſolatium.

7. CONSIDERA eximiam manſuetiſſimi IESV patientiam, qui cernens diſcipulos ſuos ſomno indulgere, non exclamat, non indignatur, non improperat

eis,

eis, quod nulla ſui commiſeratione tangantur, nec denique ſtomachabundus eos excitat.

COLLOQVIVM. I.

O Mæſtiſſime & afflictiſſime IESV, quid vltra moram facis in horto? Nõ cernis hoſtes tuos aduentare, vt te captum vinciant, & veluti hominem facinoroſum ad iniquos iudices pertrahant? Abſcede igitur, quia neminem hic habes qui tibi auxilium ferat. Tres diſcipuli quos tecum ſolatij cauſa adduxiſti ſopore oppreſſi iacent, cæteri vero longius hinc diſsiti & inermes ſunt.

Pater cæleſtis te paſſionem & mortem ſubire vult. Nec igitur è cœlo, nec è terra aliquid auxilij vel opis tibi affulget. Ideoque rectè illud quod Iſaias de te prædixit vſurpare potes *Circumſpexi & non erat auxiliator, quæſiui & non fuit qui adiuuaret*. Eſai. 63.

O S. Angele tui muneris eſt, mœrore cõfectũ IESVM ſolari ac roborare, quia hãc ob cauſã de cœlis à Deo huc miſſus es. Sed heu, ſi crucẽ & amarũ paſſionis calicẽ quẽ bibiturꝰ eſt, ei demõſtres, quid inde auxilij.

quid

quid roboris haurier? Domine excuſatum habe hunc Angelum, qui tanquam Patris nuncius, his ſignis voluntatem ipſius tibi declarat; vt nimirum genus humanum ſanguine tuo morte pro nobis in Cruce obita redimas: hic autem nuncius quamuis carni quę infirma eſt & imbecillis, nullum robur præſtet, ſpiritum tamen, qui ad obediendũ promptus eſt, confortat. Verumenimuerò audi anima mea, quid Chriſtus in oratione ſua reſpondeat Patri. Nõ *mea*, inquit Luc. 22. *ſed tua voluntas fiat*. O animum inuictum, qui in rebus tam difficilibus, tamq; carni contrarijs & aduerſantibus, ſuperato naturali affectu, tantam in obtemperando promptitudinem oſtendit. Intelligo nunc Domine, te non ſine myſterio ad hortum hunc acceſſiſſe, ibique animo prompto obedientiam à Patre tibi iniunctam acceptaſſe, atque perficere ſtatuiſſe, quo videlicet reparares mundum, qui in horto voluptatis, Paradiſo nimirum, per inobedientiam in eas miſerias corruerat.

COLLOQVIVM. II.

DIc obſecro Domine quis te vulnerauit, quia ſanguinẽ à facie tua defluẽrẽ conſpicio? Nondum adſunt inimici tui;

Non-

Nondum enſes, nondum gladij vibrantur, vnde ergo hæc tanta ſanguinis decurrentis copia? Eheu! ſi rectè conſiderem, nos ſumus hoſtes, peccata noſtra ſunt gladij qui ſanguinem hunc ex afflicti IESV corpore prolicuerunt. Verum ſit vti Lucas inquit, *Sudor.* Vnde tu Rex ſummæ maieſtatis ſanguinem ſudas? Intelligo Domine, quod quemadmodum Adamus (cui dictum fuit, Geneſ.3. *In ſudore vultus tui veſceris pane tuo,*) panem laboribus & tribulationibus piſtum manducauit, ita & tu obedientiam, quam cibum tuum eſſe alicubi Ioan. 4 affirmaſti, ſudore ſanguineo pinſere ac permiſcere voluiſti, in ſummi amoris argumentum, quod non modò propriam voluntatem, ſed etiam vitam propter obedientiam abieceris.

Nunquid pondus quod peccata noſtra humeris tuis impoſuerunt, tam graue eſt, vt etiam ſanguinem te ſudare faciat? O Pater æterne, ne arcum iuſtæ indignationis tuæ, vltra in nos contorſeris, quia Filius tuus qui noſtras iniquitates in ſe aſſūpſit, plenè tibi ſatisfaciet. Eia anima mea, accede ad ſanctos hoſce ſanguinis riuulos, à facie Domini tui defluentes, & puro cum affectu laua conſcientiam tuam *in ſanguine Agni.* Accede anima mea, quia eſt ſanguis Agni

illius,

illius, *qui tollit peccata mundi.* Ioan. 1. *Secura* eſſe potes; quod ſi portæ cordis tui huius Agni ſanguine obſignatæ fuerint, nunquam illuc appropinquatura ſit mors, exterminator longe abiturus ſit à te, atque AEgyptios hoſtes tuos interempturus.

ORATIO.

AMoroſe & afflicte IESV, per ſudorem illum ſanguineum, & afflictionem quam in anima ſenſiſti dum agonizares in horto, obſecro te, largire mihi gratiam omnes virtutes, quarum in horto exemplũ in te præbuiſti, imitandi. Et primo fac, vt integrè ac promptè voluntatem meã DEI Patris voluntati reſignem, nec quicquam aliud deſiderem, quàm quod illius volũtati conforme fuerit; atque factis & voce ſemper id quod dixiſti, proferam. Non mea, ſed tua voluntas fiat. *Luc. 22. Secundò, vt in tribulationibus & aduerſitatibus non meis viribus & conſilijs fidam, ſed ad DEVM per pias & ardentes preces, ſicut tu feciſti, confugiam. Tertio, vt proxi-*

proximorum defectus ſine indignatione, tolerem, te in hoc imitans, qui in tantis anguſtijs conſtitutus, cum inuenires diſcipulos dormientes, non indignatus es, nec eos ſtatim commotus excitaſti.

Quarto largire animi fortitudinem & conſtantiã, vt quando opus eſt, pati non defugiam, tui exemplo, qui cum ſcires te in horto capiendum eſſe, fugam non iniſti; ſed vt noſtræ ſaluti conſuleres, hoſtibus te inueniendum obtuliſti. Super omnia vero fac, vt prompto & parato animo, calicem quem mihi præbuerit DEVS, ebibam, & crucem quamcunque impoſuerit, feram. Amen.

MEDITATIO

De ſanguinis Chriſti inter flagella effuſione.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1\. CONTEMPLARE anima mea, quomodo innocentiſſimus DEI Filius, cum nulli culpæ obno-